

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De prima obsidione samarie. ca. xxxvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regum Tertii

Quis rūdit. Zelat⁹ sum aduersus israel p te.
Nam aletaria tua destruxerunt prophetas tuos
occiderunt; et relictus sum ego sol: et querit
aīam meā: et aūfugi. Et ait dñs ad eū. Egre-
dere et trāsiblē dñs corā te. Tria tamen p-
rovisibiliter transierūt: in quibz nō trāsivit
dñs. Primo ergo trāsivit ventus fortis cō-
terēs petras: s; nō in vēto dñs. Secō trans-
iuit cōmōrio terre: sed nō in ea dñs. Tertio
transiit ignis: sed non in igne dñs. Quarto
transiit sibilus aure tenuis: et cū eo domin⁹.
Et operuit helias vultū suū pallio: et stetit i
ostio spelūce. Et dñs transiēs dixit ad eum.
Quid hic agis helia. Et respondit ei si. cat et
supra. Et dixit dñs ad eum. Reuertere p de-
sertum et vade in damascū: et in vltionē mei
inunges azabel regē sup syriam: et hieū illū
nansi regem sup israel. beliseū aut̄ filium sa-
phat d̄ abela inunges prophetam p te: et isti
tres interficien̄ idolatras de isrl: alios azas-
hel: alios hieu: alios belise⁹: et relinquā mis-
bi in isrl septē milliā trop: quoꝝ genua non
sunt curvata baal: nec osculati sunt man⁹ el⁹.
Et nota q̄ belias nō aliter vnxit azabel: ni-
si q̄ pdicit per helisēum eum regem futurū.
hieū p̄ nec ip̄ nec
belise⁹ inunterūt: s; Qd̄ cōgruit oraculo,
vnus pphetaꝝ mis- Plato em̄ heliseo in
sus ab heliseo: helis- galgalis: imago d̄ vi-
se vero non vnxit. tulus aureis mugit.
nisi q̄ pallium susz Quo auditō i hieslm
posuit sup eū. Non ait sacerdos prophe-
em̄ in lege vngebāt, ta natus est in isrl: qui
mis rex et sacerdos, sculpsit eoꝝ destru-
profect⁹ ergo helis- et etiam fusilia,
as inuenit. r̄. v̄ros
arantes in. r̄. iugis boum: quoꝝ yn⁹ erat he-
lisēus: et posuit helias palliū suū sup eū: et cō-
tinuo pphetauit helise⁹: et ait ioseph⁹. Et cur-
rens post helia ait. Oculer oro te patrē meū
et matrē meā et sequar te. Et reverius macta-
nit par boum: et coxit illud in lignis aratri: et
dedit escas ptribulibz: et surgens secutus est
beliam et mlnistrabat ei.

De pma obsidione samarie.

Caplin. XXXVII.

Duro benadab

p̄ rect syrie obsidebat samaria bñs
secū. xxxij. reges. et missit ad ach-
ab in samaria dicens. Si vis ut recedā a te:

cras hāc eadē hora mltā fuos meos: et om̄ne
qđ placuerit eis tollēt d̄ domo tua: et d̄ domi-
bus fuor tuor: etiam vxores et liberos. Et
inj̄t achab p̄sillū cū senioribz. Qui dixerunt
Hō adq̄escas illi. Et rūdit achab nūc̄s be-
nadab. Dicte dñs meo. Dia q̄ lussisti in nī
cio facere possū. bāc aut̄ rem facere nō possū
sc̄z de vxoribz et libeis. Et indignat̄ benadab
remisit ad eū dicens. Hec faciant mihi dñs: et
hec addant: si sufficerit puluis samarie pu-
gillis ois pl̄i mei q̄ seq̄ me. Samaria habe-
bat iter⁹ terrā pene muris eq̄lez: et ē sensus
Tāta meū est mltitudo: vt si singlī lapidez
vnū v̄l stipite vel cespitē cōportauerint tātū
extrūctū aggerē q̄ equabilis muris samarie ter-
re inē posite: et ita et equo pugnabūt vobiss
cū. Et rūdit rex isrl. Dicte ei. Hō glorieſ ac
cinctus eque et discinctus. Et ē sensus. Ad
huc es accinct⁹ armis: et res est in pendulo.
Holi ḡ glortari q̄si iā vīctor sis et discinct⁹ ar-
mis depositis. q.d. nō p̄t gloriari sic pl̄iatoꝝ
sic vīctor. vel fīm alia līam. Hō glorieſ eq̄ ac-
cinct⁹ atq̄ discinctus. q.d. Ante vīctoriā nō
p̄t gloriari accinct⁹ multitudine: nec discin-
ctus. i.e. est carēs multitudine. quia sepe pauci
vincit multos. Porro benadab cum regibz
suis b̄sbebat in vmbra culis: et ait seruis suis
Circūdate cūritatē. Lūce pugnarent cā tū
muit achab nūc̄s. Et ecce vn⁹ pphā p̄fora
uit eū mīcheas vt qdā tradūt: et ait. Hec dīc
dñs. Ego tradā oēm hāc mltitudinē i manu
mea hodie: vt scias q̄ ego sū dñs. Et ait ach-
ab. Per quē. Qui rūdit per pedissequos p̄n
cipū p̄lnciarum. Et ait achab. Quis erit
dux eoꝝ. Qui rūdit. Tu. Et inuenit achab fili
os p̄ncipū. cc. 2. xxvij. et egressus ē cū eis. Cū
q̄ nūciatū ēt̄ benadab q̄ egressi essent de sa-
maria. misit i occurſū eoꝝ v̄los dicens. Sive
ad pacē sive ad pl̄iū yenerit: ap̄phēdite eos
v̄los. Filij p̄ p̄ncipū p̄cūserite eos: v̄nus
quisq; virū q̄ tra se vēnebat. Et fuit exer-
citū syrioz: et egressus israel percussit equos
et currus et syriam plaga magna. Tunc acces-
sit ppheta ad achab dicens. Confortauit te
dñs: vide qd̄ facies ei. Sequenti anno asce-
det rex syrie cōtra te. q.d. Necesse ē tibi vt ha-
beas dñm p̄sillū. Tunc dixerunt serui bena-
dab ad eū. Dñ montis sunt dñ eoz: et pugna-
nūs cū eis in montibz: et ideo vīcerūt nos.
Pugnemus ḡ in campis tribibz vbi dñ corum
nihil possunt: et obtinebūt eos. Tu aut̄ fac

Historia libri

verbū hoc Amone ab exercitu reges: qz ins
erites sunt: z pone principes p. eis. z initau
ra numerū pugnatorū quos ante habuisti

De victoria Achab. La. XXXVIII.

Gitur post annū

venit benadab cū exercitu ī affec
qz est in campestribꝫ. Porro filii
israel castramenta sunt cōtra eos: quæst̄ duo
parti greges caprarii. Syri aut̄ replenerāt
terram: z dīct̄ vñus vlt̄ dei ad achab. Quia
dicerūt syri de⁹ montiū dñs est: z nō vallū.
Tradā eos in manu tua. Et dixerunt acies
et aduerso septē diebꝫ. Septima aut̄ die p.
cūlī sunt d̄ syris centūm illa peditū, z reliq
fugerunt in affec: z cecidit murus sup̄ eos qz
remanserāt. Benadab aut̄ fugiens in ciuita
tē latuit in cubiculo qd̄ erat intra cubiculū.
Seru⁹ aut̄ ei⁹ timētes ne suipuent̄ et achab
z nemini parceret, z scientes reges israel cle
mentes: accinserūt lūbos suos saccis, z pos
nentes funiculos in capitibꝫ veneunt in oc
cursum achab dīct̄es. Seru⁹ tu⁹ benadab
dicit Vnūt oro te anima mea, quasi diceret.
Quācumqz multā imposuer̄: suscipiā eā p
anima mea. Qut̄ rñdit. Si adhuc vñit: fra
ter me⁹ ē, id ē faciā cū eo fed⁹. Qui rapiētes
verbū ex ore elius, qz p omīne festinātes ad
duxer̄ benadab ad eū. Et lenauit eū achab
scū in curru suo: z dīct̄ ad eū benadab. Cis
uitates qz tulit pater mens a patre tuo: red
dam tibi. Fac tibi plateas in damasco, id est
forū rex venaliū: sicut fecit pat̄ me⁹ in sam
aria. Cungz federati essent redierūt ad ap̄priā.
Tūc micheas dīct̄ ad sociū suū in spū. Per
cute me. At ille noluit. Lūt̄ aut̄ Quia nō au
disti vocē domini: cū recedes a me peccat̄ te
leo. Qd̄ factū est. Inueniēs alterz virum dī
xit ad eū. Percute me in capite. Qui vulnera
uit eū. Tūc ppheta mutato vultu aspersione
pulueris z sanguinis clamauit ad regem in
vía. Tūc essemus in p̄llo addurit vir vñ⁹ cas
prium suū ad me dīct̄es. Custodi istū qz si la
psus fuerit: erit aia tua p aia el⁹, id est eris f
uis mib⁹ eo, aut talentū argēti mib⁹ appen
des. Lū aut̄ verterē me huc atqz illuc: subito
nō cōparuit. Et ait rex. Judiciū tuū ē qd̄ ip̄e
decreuisti: alterutrū necesse est facies ei. Tūc
lota facie agnitus est ppheta a regez ait. Hec
dīct̄ dñs. Quia dimisisti vñp blasphemū di
gnū morte: erit aia tua p aia el⁹, id ē ip̄e te. Is

terficiet. Et stratus rex ppheta lūssit eū clausū
custodiri: z venit in samariā.

De vinea Naboth. La. XXXIX.

Oro Naboth

p lezrahelites habebat vineā iuxta
palatū regi. Et dīct̄ ad eūz reg
da mib⁹ vineā tuā: vt faciā in ea horū oles
rū: dabo qz tibi, p ea vineā mellorē vel p̄mz
Qui respondit. Propitius sū mib⁹ dñs: ne
dem hereditatē patrū meo⁹ tibi, qd̄ dīct̄.
Non possū. Hereditas relicta est mib⁹ a pa
triobꝫ: vt relinquā eam posteris. Et p̄trist̄
rex piecit se in lectū: z nolebat comederez cō
forraut̄ eū iezabel dicens Equo animo elo
ego dabo tibi vineā naboth. Et sc̄p̄t̄ secre
to līras ex nomine achab: z anulo eī signata
z ad indices lezrahel misit: vt p̄uentū faceat
z letūnarē: tanqz dei iudiciū facturi: z sum
mitterēt testes aduersū naboth qz diceret Be
nedixit naboth deūz regē, id ē male dīct̄ fm
hebreū idioma. z iudicātes reūm malefici
lapsidarent. Et factū est ita: z lapsid⁹ est na
both extra ciuitatē lezrahel. Cuz ḡ accep̄t̄
achab de morte naboth: descendebat in vine
am vt possidet̄ eā. Et occurrit ei helias he
biles dicens. Hec dīct̄ dñs. Occidisti ius
per z possedisti. Hebreus habet. Occidisti
post hec hereditabis. In loco h̄ in qz linē
canes sanguinē naboth: labēt qz sanguinē tuū
id est in eadē regiō. Nō em̄ intelligēdū est in
eodē loco singularit̄. Qut̄ rñdit. Num inue
nisti me intīmū tibi, i. q̄r̄ intīmcaris mib⁹.
Et ait helias. Eo qz venūdat̄ sis diabolo vt
faceres malū corā dñō. Propterea demeter
dñs posteriora tua: z dabit domū tuā sicut
domū ieroboā z baasa. Sz z de iezabel dīct̄
dñs. Canes comedent iezabel in agro lezra
hel. Achab ergo timens valde scidit̄ vestem
suāz ope uit̄ le cilicio: z dormiuit in sacco: et
ambulauit demissō capite. Et ait domin⁹ ad
heliam. Quia humiliat̄ est achab corā menō
inducā malum h̄ in diebꝫ eius, sed in diebus
filii sui. For̄te dimissum est ei peccatum p̄ter
p̄sente iusticiā. Transferunt iigl̄ tres anni is
ne bello inter syriam z israel: ppter fedus qd̄
interat. Interim aut̄ iōsaphat rex iuda ac
cepit uxorem filio suo ioram athaliam filiz
achab z iezabel: z per affinitatem confedera
ti sunt rex iuda z rex israel. Tūc descendit iō
saphat ad regem israel videntū: z eo p̄sente

